

Forfatter: Engelstoft, Laurits

Titel: BREV TIL: Thorlacius, Børge Riisbrigh FRA: Engelstoft, Laurits (1813-04-09)

Citation: Engelstoft, Laurits: "BREV TIL: Thorlacius, Børge Riisbrigh FRA: Engelstoft, Laurits (1813-04-09)", i *Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)*, Samfundet til den danske Litteraturs Fremme, s. 336. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002091242-003-shoot-L0020912420030038.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til professor Thorlacius.

Kjøbenhavn, den 9. April 1813.

Tak for Dit Brev af 6. d. M. med Bilage. Disse følge herved tilbage. Gregoires Brev er heel og holden et Udtryk af hans følsomme Hierte. Jeg længes ordentlig efter at skrive ham til, hvilket jeg en Tidlang har forsømt, ikke af Ligegyldighed, men fordi evige Embedssysler have forhindret mig. Lad mig vide, om Du snart skriver ham til og ved hvilken Leilighed. Jeg formoder, at Postgangen til Paris er for nærværende Tid lidet regelmæssig. I hele Tydskland er Postvæsenet saa godt som suspenderet. Hvad er det, Tham har skrevet om Guldhornene? Er Grønquist kommen tilbage eller ikke? Er Thams Characteristik af ham rigtig?

Det, Du melder mig om Sverdrups Afskeedstale, stemmer overeens med hvad jeg har hørt. Del hedder, at en Deel af den studerende Ungdom vil gjøre ham og Etatsraad Treschow en Cadeau ved deres Afreise.

s. 337Jforgiaars ledsagede jeg Conferentsraad Knudsen, Deputeret i Cancelliet, til hans Hvilested. Det var en veltænkende, ubestikkelig og duelig Mand, i Omgang blid og velvillig. Ingen var saa nøie bekiendt med Cancellie-Forretningerne i deres hele Omfang som han; thi han var saa at sige opvoxet imellem dem, og hans hele Liv havde dreiet sig om dem. Hans Fader var efter daværende Talebrug Cancellie-Registrator, og det er ham, vi kan takke for den Orden, hvori Cancellie-Archivet nu findes. Sønnen begyndte med at være Volontcer, saasnart han var bleven Student, og i 40 Aar arbeidede han i Collegiet gennem alle Grader, indtil han tilsidst blev Deputeret og Conferentsraad (dette ruban bleu des roturiers, som Bernstorff ret naivt skal have sagt). Hans talrige Liigfølge kan ikke tilskrives, i det Hele, uden den Agtelse, han efterlod sig. Thi han var ikke Militær (hans Følge derfor heller ingen Parade) og havde ikke tracteret stærk. Det bestod meest af Embedsmænd. I hans senere Aar havde han unddraget sig fra en Deel af den Omgang, han forhen meget havde haft med Grosserere og andre af beslægtede Classer, og derimod sluttet sig til en Kreds af forædlede Familier, og jeg har hørt dem, som kiendte ham nøie, forsikkre, at denne Forandring i Omgang havde i de sidste Aar haft en mærkelig Indflydelse paa ham og hans Familiekreis, hvilket forundrer mig meget mindre, end at visse Mænd af Aand og Talent, som baade Du og jeg kiender, ikke have følt eller føle Trang til en lignende Udsondring fra Omgangskredse, som have intet Værd, og i hvilke deres Børn let kunne fordærves.

Jeg sender Dig herhos et særskilt Aftryk af min Afhandling i det Skandinaviske Selskabs Skrifter om Christian IV's (mislykkede) Forsøg til at ophæve Vornedskabet 1634. Det er kun en ringe Giengield for dine hyppige s. 338litterære munera. Men betænk, at Du lever og residerer in ipso Musarum adyto, jeg har desværre i lang Tid kun af og til kunnet gjøre en kort séjour i deres Forgaarde. Jeg stunder immer meer og meer in Musarum amplexus, og maa ofte gjøre Vold paa mig selv, for at gaae over til andre Forretninger og aldeles heterogene Gienstande. For denne Sommer har jeg lagt adskillige (med oeconomiske Opofrelser endog forbundne) litterære Planer. Gud veed, hvorvidt jeg kommer med Udførelsen.

22

Ved i Vinter at holde Forelæsninger over den romerske Histories Kilder, er jeg bleven — naturligviis — anlediget til, lidt nærmere at undersøge de nyeste Hypotheser angaaende den ældste romerske Historie, i Særdeleshed Levesques og Niebuhrs. Mig synes, at begge, især den sidste, udlede af deres Præmisses (som for en Deel ere uimodsigelige) langt mere, end der ligger i disse. Fabelagtighed i Ømstændigheder, Modsigelser i enkelte Ting, Forvirring i Chronologien ere ikke nok til at kuldkaste τὸ ἄνιστον. Men Intet er i Grunden urimeligere, end at, efter Niebuhr, den ældste romerske Historie skulde være et epos; ingen Characterer har den mindre end den af et epos. Hvor er Helten? hvor er Centrum og Eenhed? hvor meget er saa upoetisk som mueligt! hvor mange kiendelige Spor af den virkelige Oldtid! naar blev saadant et epos skrevet? Fra en nyere Tid maatte det vel hidrøre; og de lærdeste, klogeste Mænd, som levede i Landet selv, og ei saa saare længe efter at et saadant epos kunde være blevet til, en Ennius, Cato Maior, en Varro, Cicero, Livius, skulde aldrig have hørt det mindste om en slig episk Componist, skulde ligefrem tage Hans Genieproduet for rene historiske Vare, skulde være saa lettroende som gamle Kiellinger, og selv bedaarede, bedaare hele Efterverdenen? Romulus og Numa have været til. Albanerne ere s. 339forflyttede til Rom. Ja, at Sabinerinderne røvedes, er slet ikke saa urimeligt. Lad os tænke os ind i en saadan Tidsalder. Jeg troer, jeg turde tage mig for at giendrive Niebuhr, endog han er bleven støttet med Grundtvigs mægtige (!) Auctoritet, dersom ellers Nogen gad læst slig lærd Polemik. Forresten ønskede jeg dog at vide din Mening om denne Sag. Det slaaer ogsaa ind i dit Fag.

Har Du kjøbt nogle Bøger paa de sidste Bogauktioner? Jeg maa desværre aldeles lægge Baand paa denne Lyst; siden 1807 har jeg ikke kjøbt 10 Bøger, i hvor nødvendigt end et bedre forsynet Haandbibliothek, end det jeg har, var for mig. Forhen havde enhver Professor sig et godt Bibliothek, og kunde stedse sorøge det. Nu har man ondt at gjøre med at skaffe Huuslye, Klæder og Brød. Jeg kan sige med Sandhed, at jeg endnu ikke i noget Aar har af reent Embedsindtægt kunnet have mit anstændige Udkomme, uagtet baade jeg selv og min Kone ere ordentlige Huusholdere. Ved at søge det fornødne Supplement paa lovlige Maade, har jeg dels maattet spille den liden Tid, jeg havde tilbage, dels anstrænge mig over Evne, ei uden mærkelig Skade for mit Helbred. Maaskee vil det Ene med det Andet blive bedre med Tiden.

Amanuensis Rask bliver nu indstillet til at nyde en Understøttelse af 700 Rdl. aarlig i 2 Aar, for at foretage en

Engelstoft, Laurits, *Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)*,

litterarisk Reise til Island. Derhos beholder han sin Gage (100 Rdl.). Han har en stor Iver for det gamle nordiske Sprog, og jeg tænker, at vi i ham vil faae en anden Worm, Torfæus eller Olafsen. Den Arnæmagnæanske Commission skal dog (efter hvad din Svigerfader har yttret til Geheimeraad Malling) ei have været fornøiet med ham. Hvori bestaaer dette?

Jeg haaber, Du vil flittigen skrive mig til, efter vor Plan. Disse Meddelelser skulle ingen Indflydelse have paa s. 340at gjøre vore mundtlige fieldnere, og for at give Dig et Beviis derpaa strax, saa kan Du belave Dig paa at have mig til Giest ved dit Theebord hac ipsa vespera Kl. 63/4, da jeg agter at indfinde mig hos Dig i 3 Qvarteer (til Kl. 71/2); thi i Videnskabernes Selskab gjør jeg en Absent, for at være tilstæde i et lille Familie - Selskab.

22*

t. t.

Engelstoft.

P. S. Dersom Du ikke vil have mig i Aften til den omskrevne Tid, saa send mig et Par Ord.